

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolsa.
Director General:
Josep Anton Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.
Subdirector: Enric Guinart Mauri.
Gerent: Josep Segura.**Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** David Aunió, Xavier Farran i Nelly Dedeo. **Cap Àrea Monogràfica:** David Aunió. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz. EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDICO DE CATALUNYA

Editorial

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

La política del burca o de la responsabilitat

El burca, també conegut en el món islàmic com el nicab, és un vestit que vol ocultar de forma completa una persona –en aquest cas, les dones– de tal manera que només els deixen dos forats a l'altura del ulls per tal que puguin caminar, per sempre en una sola direcció i sense adonar-se del que passa al seu voltant. El conegut analista polític **Sami Nair** diu que aquest fet desplaça les relacions entre l'espai privat i l'espai públic, perquè desitja redefinir les fronteres entre els dos en detriment de la persona que el porta. Aquesta pràctica ha motivat que alguns estats, dins de la seva obligació de protegir els ciutadans i la seva llibertat, es pronunciïn contra aquest costum, defensant que la civilització s'ha de plantejar en termes d'igualtat i de llibertat. És la lluita entre l'obscurantisme i la llum, la política tancada per a uns quants en detriment de la majoria.

Avui es pot produir un fet semblant a la política del burca en contra de les responsabilitats col·lectives. Nosaltres, des del primer moment, hem defensat que seria una vergonya que els pressupostos no tirin endavant, sobretot amb els arguments que es plantejaven. Els països canvien en el temps i també els ciutadans en la seva vida personal són com uns agents de mudances. Per això no es pot entendre que el que s'accepta en el terreny personal no s'accepti en el col·lectiu.

La situació en què vivim –amb el Consell d'avui com a exemple– demostra que no tots els homes s'acostumen fàcilment a la democràcia. Ningú s'atreveix a dir que no és democràtica, però no tots ho practiquen. El que avui es debat no és una solució a possibilitar que el Govern tiri endavant amb les fortes limitacions que té.

No es pensa en l'interès del país, sinó en el del partit. Això provoca vergonya en el ciutadà. El

resultat de les votacions diferenciarien els *burquistes* dels que no ho són. A la vegada, pot demostrar que el que importa no són tant les solucions com que els socialdemòcrates no governin, i tot, per uns orgulls mal entesos i sobretot per una manca total de maduresa democràtica. La democràcia suposa acceptació i *alguns* no admeten que *d'altres* governin i transformen la democràcia en un assumpte polític. Alguns ciutadans pensen que estem abocats al caos, simplement perquè ho llegeixen a través d'informacions a mitges que originen un canvi de la democràcia política a la democràcia morbosa. Demanem coherència als nostres polítics, perquè, si no ho fan, és fàcil que no se'ls perdoni. Exigim un respecte a la realitat i un model polític en què cadascú assumeixi el seu rol. El Govern, governant, i l'oposició sent crítica, però dins dels límits, que faci possible la governabilitat, sense restriccions imposades per tal que es fracassi.

No és moment d'encotillar l'Administració i avançar eleccions, sinó de treballar junts. No vulguem obrir el meló si sabem que és cogombre, perquè també en el món de les cucurbitàcies està la carbassa.